

Reactie op Internetconsultatie

Aan L.F. Asscher, Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Van Margreet Kühne, registercasemanager
Betreft Tijdelijk besluit experiment vervroegde inzet no-risk polis Ziektewet
Datum 18 juli 2016

Geachte minister Asscher,

Hierbij ontvangt u mijn reactie op uw internetconsultatie inzake het Tijdelijk besluit experiment vervroegde inzet no-riskpolis Ziektewet.

Uw experiment heeft een nobel streven, namelijk om mensen met een bepaalde afstand tot de arbeidsmarkt meer kansen op een baan te geven. Om die reden juich ik uw initiatief van harte toe. Of met de vervroegde no-riskpolis het beoogde effect bereikt wordt, zal de tijd uit moeten wijzen. Ik wil graag geloven dat werkgevers kiezen voor *mensen* en niet voor kortdurende voordeeltjes.

Ik plaats ook een aantal technische kanttekeningen bij het voorgenomen experiment.

Eigenrisicodragers Ziektewet

In het ontwerpbesluit heeft u het over “de vangnetter die geen werkgever meer heeft die verantwoordelijk is voor de hun re-integratie”. Zieke werknemers die een werkgever hebben, vallen buiten de doelgroep van het experiment.

In dit kader is de positie van de eigenrisicodragers voor de Ziektewet onderbelicht in uw ontwerpbesluit. De eigenrisicodragers Ziektewet draagt ook na beëindiging van het tijdelijke dienstverband de volledige verantwoordelijkheid voor de re-integratie en kan een loonsanctie tegemoet zien bij onvoldoende inspanningen.

Het doel van het experiment is nog steeds om mensen met een ziekteverleden makkelijker aan een baan te helpen. De vangnetter die in relatie tot een eigenrisicodragers Ziektewet staat, heeft dezelfde uitdaging als de vangnetter die door UWV begeleid wordt, namelijk het vinden van een baan. Ik roep u dan ook op om rechtsgelijkheid te bewaken voor de vangnetter met een eigenrisicodragende werkgever versus de vangnetter die onder de verantwoordelijkheid van UWV valt.

Toerekening aan een werkgever

Helder is dat u met uw ontwerpbesluit de werkgever schadeloos wilt stellen teneinde de drempel te verlagen om een kandidaat met een ziekteverleden aan te nemen. Bij de toekenning van de vervroegde no-riskpolis hoort een eerste ziekte dag die gelegen kan zijn ten tijde van een (voormalig) dienstverband bij een werkgever. Dan ontstaat een bijzondere situatie wanneer de vervroegde no-risk wordt toegekend aan een persoon die bij de EZWB minder dan 35% arbeidsongeschikt is verklaard. In de huidige systematiek vervalt het recht op Ziektewet en eindigt na 28 dagen het risico voor de voormalige werkgever. Betekent de vervroegde toekenning van de no-riskpolis dat de voormalige werkgever alsnog gedurende vijf jaar na het beëindigen van de Ziektewet-uitkering een Zwaard van Damocles boven zijn hoofd heeft hangen?

Financiële gevolgen

U geeft aan dat de uitkeringslasten van het experiment beperkt en incidenteel zijn. Hierin volg ik u voor zover het de uitkeringslasten op grond van de Ziektewet betreft. In uw ontwerpbesluit staat u niet stil bij de extra uitgaven op grond van de Wet WIA. Die zullen er naar verwachting wel zijn, voor zover u geen aanpassing in artikel 117b van de Wet financiering sociale verzekeringen in gedachten heeft. Hiermee rijst ook weer de vraag of en bij wie het WGA-Zwaard van Damocles boven het hoofd hangt...

Ik hoop met mijn reactie een waardevolle bijdrage te hebben geleverd aan het doordacht inzetten van dit experiment. Desgewenst ben ik graag tot nadere toelichting bereid.

Met vriendelijke groet,
Wijzer in Verzuim

Margreet Kühne Rccm®

06-22243929

margreetkuhne@wijzerinverzuim.nl

